

Dosarul nr. 3ra-752/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: E. Badan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Consiliul Audiovizualului, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Radio-Hit” împotriva Consiliului Audiovizualului cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul Audiovizualului și a fost menținută hotărârea din 27 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 11 octombrie 2017, SRL „Radio-Hit” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului (în prezent Consiliul Audiovizualului) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 30 august 2017, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a adoptat decizia nr. 20/138 „Cu privire la examinarea rezultatelor monitorizării serviciului de programe al postului de radio „Hit FM”, prin care SRL „Radio Hit”, fondatoarea postului de radio, i s-a aplicat amendă în valoare de 5000 de lei pentru derogări de la pct. 3.1. lit. e) din Condițiile la Licența de emisie seria AC nr. 000037 din 25 septembrie 2014, în conformitate cu art. 38 alin. (3) lit. f) din Codul audiovizualului.

Consideră că decizia nr. 20/138 din 30 august 2017 este neîntemeiată și urmează a fi anulată.

A invocat că actul administrativ a fost emis drept urmare a monitorizării postului de radio „Hit FM” efectuată în perioada 28 iunie 2017 – 4 iulie 2017, însă rezultatele monitorizării nu au fost aduse la cunoștința societății reclamante, prin ce i-a fost încălcat grav dreptul la apărare.

Astfel, a fost lipsită de posibilitatea de a-și prezenta obiecțiile asupra raportului de monitorizare, deoarece ședința Consiliului Coordonator al Audiovizualului la care a fost examinat raportul și adoptat actul administrativ de sancționare a fost desfășurată în lipsa reclamantei, căreia nu i s-a comunicat data și ora examinării investigației efectuate în privința activității sale licențiate.

A precizat că despre existența raportului de monitorizare, rezultatele acestuia, precum și decizia de sancționare a postului de radio, a aflat abia la data de 5 septembrie 2017, atunci când a recepționat prin poștă decizia nr. 20/138 din 30 august 2017.

SRL „Radio-Hit” a afirmat că la data de 06 septembrie 2017 a depus cerere prealabilă la Consiliul Coordonator al Audiovizualului, solicitând anularea deciziei nr. 20/138 din 30 august 2017 și examinarea rezultatelor monitorizării într-o ședință publică, oferindu-i posibilitatea de a se apăra împotriva învinuirilor aduse.

La examinarea cererii prelabile nu a fost invitată, iar în rezultatul examinării, aceasta a fost respinsă prin decizia nr. 22/147 din 14 septembrie 2017, adusă la cunoștință prin intermediul oficiului poștal la data de 19 septembrie 2017. În decizia de respingere a cererii prelabile, pârâtul a menționat că a informat radiodifuzorul despre ora și data ședinței, fără însă a prezenta probe în acest sens.

A afirmat că a fost lipsită de dreptul la opinie și la apărare, ceea ce vine în contradicție cu norma constituțională și încalcă prevederile deciziei Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 98 din 17 octombrie 1998 despre Regulamentul privind participarea titularilor licențelor de emisie și ai autorizațiilor de retransmisie, consumatorilor de programe și altor persoane interesate la ședințele Consiliului Coordonator al Audiovizualului.

Indică că participarea reprezentantului postului de radio la ședința Consiliului Coordonator al Audiovizualului era obligatorie, însă pârâtul a încălcat obligația impusă prin actul normativ de a comunica reclamantului despre inițierea examinării rezultatelor controlului activității sale licențiate. Totodată, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a neglijat această cerință și la examinarea cererii prelabile.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 20/138 din 30 august 2017 „Cu privire la examinarea rezultatelor monitorizării serviciului de programe al postului de radio „Hit FM”.

Prin hotărârea din 27 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Radio-Hit” și a fost anulată decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 20/138 din 30 august 2017.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Consiliul Coordonator al Audiovizualului și a fost menținută hotărârea din 27 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că reieșind din prevederile Codului audiovizualului și ale Regulamentului privind participarea titularilor licențelor de emisie și ai autorizațiilor de retransmisie, consumatorilor de programe și altor persoane interesate la ședințele CCA, aprobat prin Decizia nr. 98 din 17 octombrie 2008 a Consiliului Coordonator al Audiovizualului, participarea SRL „Radio-Hit” la ședința Consiliului Coordonator al Audiovizualului în care au fost

examinare rezultatele monitorizării serviciului de programe al postului de radio „Hit FM” era obligatorie. Însă, organul emitent a neglijat prevederile legale, examinând chestiunea dată în lipsa reprezentantului postului de radio monitorizat.

Astfel, instanțele de judecată au conchis că, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a încălcat procedura de examinare a încălcărilor depistate în urma monitorizării postului de radio „Hit FM”, or, la materialele dosarului lipsesc probe care să confirme înștiințarea postului de radio despre ședința din 30 august 2017 privind examinarea raportului de monitorizare.

La data de 19 aprilie 2019, Consiliul Audiovizualului a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 27 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca nefondată.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, consideră că instanța de apel greșit a aplicat prevederile Regulamentului privind participarea titularilor licențelor de emisie și ai autorizațiilor de retransmisie, consumatorilor de programe și altor persoane interesate la ședințele CCA, aprobat prin Decizia nr. 98 din 17 octombrie 2008 a Consiliului Coordonator al Audiovizualului, drept normă specială în speța dată și a interpretat în mod eronat Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale.

A invocat că alin. (7) al art. 38 în redacția veche a Codului audiovizualului prevedea informarea radiodifuzorilor și distribuitorilor de servicii despre orice investigație care-l privește, despre învinuirile care i se aduc, creându-i posibilitatea de a-și prezenta cazul în fața consiliului. Însă, la 14 aprilie 2017 norma dată a fost abrogată, iar Codul audiovizualului nu mai condiționează adoptarea unei decizii de sancționare de faptul participării persoanei în cadrul ședinței Consiliului Audiovizualului. Art. 38 alin. (12) din Codul audiovizualului stabilește doar condiția că decizia de sancționare trebuie să fie motivată și devine executorie la data sancționării.

Prin urmare, a susținut că din moment ce condiția de participare obligatorie a titularilor de licență la ședința de examinare a cazurilor în care li se impută vina, a fost abrogată și respectiv, nu mai are un caracter imperativ, prevederile regulamentului indicat devenind caduce, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt neîntemeiate și ilegale.

A menționat că, necătând la faptul că legea nu prevede informarea obligatorie a titularului licenței de emisie, la caz, intimata a fost înștiințată despre ședința publică din 30 august 2017, însă instanța de apel eronat nu a reținut înscrisurile prezentate în acest sens ca probe pertinente și concludente.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al

Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 19 martie 2019.

Decizia instanței de apel redactată integral a fost expediată în adresa recurentului la data de 13 aprilie 2019 (f.d. 145).

Astfel, recursul, depus la data de 19 aprilie 2019 de Consiliul Audiovizualului, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Consiliul Audiovizualului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de Consiliul Audiovizualului asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Consiliul Audiovizualului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții
Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Consiliul Audiovizualului se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu